

”Känn igen oro” - det är väl trösterika ord

att få börja en visitationspredikan med?! Eftersom en visitation handlar om både tillsyn och främjande från stiftet så kan kanske både som kyrkoherde och kyrkoråd känna lite oro när det är dax. Så därför upprepar jag nu gärna Jesu ord; känn ingen oro.

Däremot är det nog så att vi alla känner av oron i världen just nu. Vi hade precis börjat hämta oss efter pandemin så mullrar det av krig i Europa - den oron den behöver vi dela med varann och framför allt; be om fred och hjälpa varann att hålla hoppet uppe.

Evangelietexten i dag är en del av Jesu avskedstal där han förbereder sina vänner på att det kommer att bli annorlunda.

Det blev det för Jesu efterföljare i de första församlingarna och det har det fortsatt att bli för Kristi världsvida kyrka och för Svenska kyrkan och Vendel-Tegelsmora församling.

Vi ska snart sjunga; ”Gud ditt folk är vandringsfolket” - vi är verkligen hela tiden på väg.

”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi känna vägen?”, frågade Tomas i samtalet med Jesus. Och så kommer de välkända Jesusorden: ”Jag är vägen, sanningen och livet”.

Här i församlingen vet ni mycket om pilgrimsvandringar. Vi sjöng pilgrimspsalmen framför andra på Vendelgården härom dagen; ”genom de fagra riken på jorden gå vi till paradiset med sång”. Men det är inte bara vackra vardagar som lockar till vandring - därför är det bra att kyrkorna är öppna i ur och skur.

Ni är ett föredöme med att ha kyrkorna, allas kulturarv, öppna varje dag. Påminn gärna om det när ni annonserar och kommunicerar så att människor kliver över tröskeln. För många är tröskeln av någon anledning ofta lägre på vardagar än på söndagar.

Vi har förstått talat om gudstjänstlivet - högmässan samlar färre och andra gudstjänster fler. Delaktighet är ett av församlingens ledord och kanske delaktigheten i och runt gudstjänsten kan få fler att hitta hem till sin kyrka?! Vendels och Tegelmoras kyrkor får besökaren att knyta an till historien och i Örbyhus hus kyrka finns möjligheter att forma rummet för olika behov.

”I min faders hus finns många rum”, sa Jesus och i överförd betydelse kan ni i er församling säga samma sak. Här finns allt från slott till koja, eller ska vi säga källare, den som är på väg att bli en dygnet-öppen böneplats.

”Tro åtminstone för gärningarnas skull”, sa Jesus till dem som hade svårt att tro att han var sänd av Gud.

Jag kan tänka mig att många av de drygt 3 000 som är medlemmar i Vendel-Tegelmoras församling är medlemmar just för era gärningars skull.

När diakonin bryter ensamhet, när barn-och ungdomsverksamhet ger plats för lek och allvar, när sång och musik ger glädje och används som ett andens språk i gudstjänster, när konst lockar fram kreativitet hos lokala konstnärer, när kyrkogårdarna blir till en mötesplats för både Gud och människor - då vill man fortsätta som medlem i kyrkan.

Mötesplats är ett ord som ofta återkommer i era skrivna och talade ord. Det ordet har ni valt som ledord tillsammans med Delaktighet och Fördjupning. Dopet är ju den mötesplats där allt kristet liv börjar, många döper sina barn i församlingen och det var roligt att höra att en och annan vuxen också döps. Dopfest borde vi kanske ha lite till mans och kvinns?!

Mötesplatserna behöver inte heller alltid vara våra egna initiativ:

Vi har sett två fina samarbeten med kommunen, ett biblioteksskåp här i Vendels församlingshem där man på ett enkelt sätt kan komma in och låna en bok. Och så förstått den dagliga verksamheten i församlingshemmet i Örbyhus. Inte nog med att vi fick gott fika - även om vi missade räkmackefredagen. Arbetet i den dagliga verksamheten är betydelsefullt både för den som arbetar och för den som berörs av möten och mackor. I Kristi kropp har alla en plats - tack för att ni har påmint oss om det.

Samarbete med kommun, andra församlingar, kanske med föreningar av olika slag, det kommer säkert att bli kyrkans framtid. Samhällsförändringar påverkar oss som organisation och arbetsplats.

Jag har fått en rykande färsk lokalförsörjningsplan i min hand som spanar och ser fram mot 2032 och församlingsinstruktionen är på väg upp på domkapitlets bord - alla papper kommer på plats, det är bra. Inte för papperens skull utan för personers skull och för att vi som kyrka ska hitta de bästa vägarna framåt.

Från ord till handling - det var rubriken på kungörelsen till den här visitationen och när jag nu har lärt känna er och alla era ambitioner lite mer så kanske jag skulle vilja vända på uttrycket - från handling till ord. Det finns en fara i att man vill mer än man orkar för att allt känns så angeläget.

Fördjupning är det tredje av era ledord.

Och för att det ska bli fördjupning så behövs det tid, tid för samtal, för att lyssna, försöka förstå både Gud och varann.

"Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte Filippos?" sa Jesus. Många av oss har levt länge i kyrkans sammanhang, och alltid finns det mer att upptäcka; om Gud, om andra och om mig själv.

En väg till fördjupning, som kyrkan har använt i århundraden, är just visitationer. Biskoparna vill hålla ihop sina församlingar så de kan bli till värmekällor i en kylig värld. Pandemier, krig och oroligheter - vi har viss anledning att känna oro. Men vi har en ännu större anledning att känna tro.

Här i kyrkan har människor samlats till gudstjänst i över 700 år - vi ber samma böner, vi sjunger gamla och nya sånger.

Tack för vad ni har visat av värme, glädje och engagemang under visitationen.

Evangelietxten slutade: "Om ni ber om något i mitt namn skall jag göra det". Jag tar Jesus på orden och ber:

Herre, välsigna Vendel-Tegelsmora församling och alla människor som bor och lever här.

I Jesu namn,

Amen